ناول

د هیلو اتل

ستونزي مو پر شګو او بریالیتوبونه مو په مرمر ډبره ولیکئ!

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني

د کتاب نوم: د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

کمپوز چاري: فرهاد احمد صدیقي

ډیزاین چاري: فرهاد احمد صدیقي

چاپ کال: 1403ل – 2024م

د ټیلیفون شمېره: 0700307564

ایمېل: farhadsadiqi1874@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

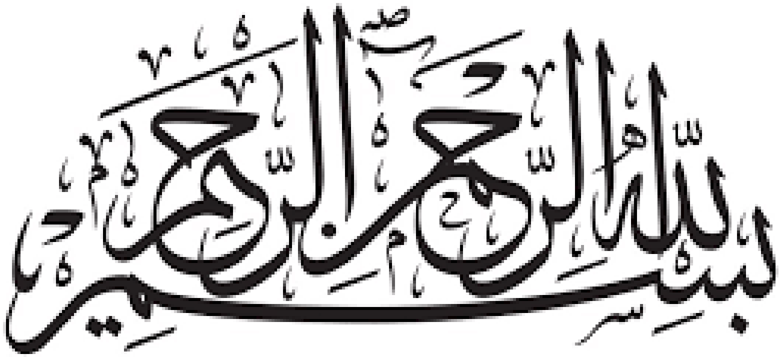

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالي

زما اتل زما پلار جان ته!

چي د ژوند په هره لوړه ژوره کي يې زما

لاس نيوی کړيدي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نحمده و نصلي علي رسوله الکریم اما بعد فاعوذ باالله من الشیطن الرجیم

بسم الله الرحمن الرحیم په لومړي سر کي د الله(ج) شکر ادا کوم چي ماته یې خپل د لومړني کتاب د پوره کولو قوت راکي.

په دوهم قدم کي باید ووایم! دا چي په اوس وخت کي د میني او عاشقي کتابونه په خپریدو دي. چي زموږ ټولنه د خرابي و کندي ته کشوي.

ما وغوښتل چي داسي یو کتاب ولیکم چي د ټولني ځوانانو ته یو ډول قوي روحیه ورکړي. چي څنګه کولای سي د مشکلاتو په وړاندي مبارزه وکړي. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسي مرکزي کرکټر اتل صدیقي په خپل ژوند کي له ډیرو مشکلاتو سره مخ کیږي. چي په وړاندي یي مبارزه کوي تر ټولو غټ چیلیج د ده په وړاندي غربت دي. دوهم قدم کي زموږ د وطن ځیني نالایقه قصابان ډاکټران دي چي مقصد یي خالص د پیسو شکول دي. زموږ وطن ډیر د زړه سوي دي. زما هغه ډاکټران چي مقصد یي د پیسو شکول دي دا توصیه ده چي دوي دي یوځل خپل ګریوانو ته سرونه ورکښته کړي داسي فکر دي ووهي چي د ده لور، مور او یا خور مریضه وي دی یي ډاکټر ته بوزي هلته ده ته پرله پسې نسخې ورکوي. او دده سره په جیب کي پیسي نه وي نود ده به څه حالت وي او اخیر هم په دي دوا سره یي ښه وه نه سي نو زما وه دا ډاکټرانو ته دا توصیه ده چي دوي دي د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالت پر خپل ځان قياس کړي او هيڅ کله د دي د ډاکټري پر ځاي قصابي نه راباسي.

په اخير کي بايد و وايم نوموړي کتاب چي ستاسو په لاس کي دي ما د ډيرو مشکيلاتو سره ليکلي دي هر څه شوق غواړي او همدا شوق و چي زه يې ددې کتاب ليکلو ته و هڅولم. په پای کي له خپل پلار جان څخه مننه کوم چي زما سره يې د ژوند په هره لوړه او ژوره کي کومک کړي دی زما اتل زما پلار جان! مننه او بيا هم مننه!

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

د خلګو شورماشور و هر یوه به کوښښ کوي چې تر بل مخته سي تر څو ستېج ښه سم ووېني. پدې وخت کي نطاق د ستېج سره را ښکاره سو. په میک کي یی په لوړ ږغ وویل ښاغلو میلمنو له انتظار څخه مو ډېره مننه پروګرام پنځه دقیقې وروسته شروع کوو.

تقریباً پنځه دقیقې وروسته نطاق پر ستېج راښکاره سو او په لوړ ږغ یې په میک کي وویل زموږ د نن ورځي پروګرام د قران کریم په څو مبارکو ایاتونو سره شروع کوو نو د قرانکریم د تلاوت لپاره و قاري یوسف ته بلنه ورکوو تر څو د ستېج مخ ته راسي او زموږ پروګرام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرانکریم په ځو مبارکو ایاتونو سره ښکلا ور وبخښي. وروسته نطاق ستیج ته په نږدې پرته چوکي کې کښېنستي او یو ځوان ستیج ته ور پورته سو او په ډېر زړه وړونکي ږغ یی د قران کریم د اقرأ سورت ځو مبارک ایاتونه تلاوت کړل. وروسته له ستیج څخه راتأ سو.

ـ نطاق د ستیج مخته یو ځل بیا راغلي او د ځینو تشریفاتي خبرو وروسته یې وویل!

ـ درنو مېلمنو زموږ پروګرام نن د یو داسي شخص په باره کي نیول سویدي چي دې وطن ته یی ډېر زیات خدمتونه کړیدي چي یو له هغو خدمتو څخه د اُمید هسپتال جوړول دي چي مفت دي او بل لوي خدمت یی د اتل خیریه بنسټ جوړول دي. دا چي دا نوموتي ډاکټر له کومو مشکلاتو سره مخ سویدي دا به د ډاکټر صاحب اتل صدیقي له خپلي خولي څخه واوري. او اوس بلنه ورکوو ډاکټر صاحب اتل صدیقي ته تر ځو د ستېج مخ ته راسي او موږ او تاسي ته د خپل ژوند غمجن داستان وړاندي کړي.

ډاکټر صاحب اتل صدیقي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالار د تماشاتیانو چکچکو ونیوي پر سټیج باندي سپین رنګه دریشي والا سړی را ښکاره سو وروسته یی د منني په ویلو سره وویل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهیږې چي غم او سختۍ دربانديتیري سي. زموږ کورني د پنځو کسانو څخه جوړه وه پلار جان مي ایمل مور جانه حسنات خور مي خاطره او ورور مي الهام . زموږ کورني د غریبي طبقې څخه وه پلار جان مي سپین ږږي و او چوکیداري یې کول موږ خپل د کور ټول عاید د یو دوکان څخه پوره کوي چي موږ ته زموږ د نیکه څخه راپاته و هغه دوکان مو په ۳۵۰۰ افغاني په کریه ورکړي و او خپل دکور عاید مو په پوره کوي پلار جان مي د تعلیم ډیر زیات شوقي و همېشه به یی ویل چي که ماښام ته ډوډۍ و نه لرم خو تاسي به تعلیم نه پرېږدي پلار جان ته مي دي اللّه ډیر عمر ورکړي همېشه به یی دا خبره د نصیحت پر ډول راته کوله اتله زویه په ژوند کي د مشکلاتو له فشار څخه ونه ېبرېږې پیاد ولره چي فشار سکاره په الماس بدلوي!

دا چي زه نن زه دلته ستاسو ومخته ولاړ یم دا ټوله زما د پلار جان برکت دي. پلار جان مي زه په ویسا اکاډمي کي شامل کړي وم چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو شخصي ليسه ده کله چي يی زه په مکتب کي شامل کړم نو راته وې ويل زويه که پر ځان د زړورتيا خطر ونه منې خپل هدف ته نسې رسېدلای. کوښښ وکړه هدف وټاکه او د هدف د لاسته راوړلو لپاره وجنګېږه. پلار جان مي پر موږ باندي د عصري زده کړو تر څنګ ديني زده کړي هم کولې. پلار جان مي زموږ سره واقعاً زياته خواري کښل. په اووم صنف کي مي له مکتب سره يو ځای سنټران هم شروع کړل د شپې تر اتو بجو به مي درسونه ويل کله چي مو د مکتب اووم صنف په خلاصيدو سو نو د افغان ترک مکتب د ماګس امتحان اعلان سو نو د پلار جان سره ورغلم تر څو داخله را وکړي. په مکتب کي يی د امتحان وخت او ورځ را وښووله . د ټاکل سوې ورځې څخه يوه ورځ مخکي مي د شپې تر نهو بجو پوري درس ووايه وروسته مي له خدايه په امتحان کي کومک وغوښت نور بيده سوم .

سهار پر پنځه بجې راکښېناستم لمونځ او يوه سېپاره وظيفه مي وکړل وروسته مي د مکتب د امتحان لپاره ځان اماده کړ پر شپږ نيمي بجې مي ناشته وکړل او نور د مکتب پر خوا روان سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب ته چي ورسېدم نو د امتحان صحنې ته ننوتم تلاشي يې وکړل جوس، کېک، پنسیل، پنسیل پاک او کلمکت یې راکړل او د امتحان صحنې ته ننوتو هلته په هر صنف کي استاد ولاړ و. ټولو ته يی پارچې ورکولې . پارچه مي تري واخيستل چوکي يی راته په نښه کړل.

امتحان مي ورکړ یوه هفته تېره سوه د جمعې ورځ وه مور مي د سهار ناشته تیاره کړه دسترخوان هوار سو ډوډي مو پر کښېښوله. د ډوډي په خوړو مو شروع وکړل پدې وخت کي مي د پلار ټیلیفون ته زنګ راغلي پلار مي اوکې کړ له هغې خوا تر سلام او ستړې مسي وروسته يې ورته وويل چي له افغان ترک مکتبه يې زنګ وهلي دي كه تكلیف نه وي یو ځلي دي مکتب ته راسي پلار مي ورته وويل چي سمه ده نور يې ټلیفون قطعه کړ راته وې ویل! هله اتله زویه ژر سه چي مکتب ته يې غوښتي یو مور مي ژر ولاړه سوه نوي کالي چي پلار مي په اختر کي ځانته او ماته اخیستي وه راته راواخیستل. ژر ژر مو کالي الیش کړل سړک ته راووتلو هلته مو تر مکتبه یو ټکسي کرایه کړل مکتب ته چي ورسيدو نو هلته يی د انتظار په اطاق کي کښېنولو چای خانه والا دوه ګیلاسه چای راوړلې تقریباً پنځه دقیقې وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب د مدیر سکرټر په دروازه کي را ښکاره سو له موږ دواړو سره یې سترې مسې وکړل وروسته یې وویل ستاسو زوي زموږ مکتب ته په اوله درجه کامیاب سویدي او موږ هم ده ته د مکتب لخوا سل فیصده بورس ورکووا! بیخي ډېر خوشحاله سولم د پلار جان د خوشحالي خو مي حد نه کېده وروسته د مکتب سکرټر د قرارداد پاڼي د لاسلیک لپاره پلار جان ته ورکړلې پلار جان مي د قرارداد ورقي امضا کړلې وروسته کور ته راغلو پر ټوله کورني مو دغه زیري وکړ ماښام ته مي د امه خاوند هم زنګ راووهلي او ویې ویل مبارک مو سه د اتل جان د اول نمره ګي عکس پر فېسبوک خپور سویدي. پلار جان مي ډېر خوشحال سو. ماښام بیده سولم.

سهار وختي مي مور راویښ کړلم وې ویل پورته سه لمونځ وکړه را ولاړ سولم اودس او لمونځ مي وکړل یوه سېپاره تلاوت مي وکړ وروسته مي د مکتب دریشي پر تن کړل. او مکتب اوله ورځ مي پیل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

(۴ کاله وروسته)

د سه شنبه ورځ وه مابنام مي تر درو بجو پوري مطالعه کړې وه نو پدې خاطر سهار ناوخته راکښېنستم ژرژر مي دریشي واغوستله دباندي راووتم مور مي راته وویل اتله زویه راسه ناشته وکړه بیا ولاړ سه! ومي ویل!

ـ مورجاني راباندي ناوخته دي وې ویل یوه دقیقه صبر وکړه ومي ویل سمه ده مور مي خوني ته ننوتل. زه منتظر سوم مور مي د خوني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووته يو تور پلاستيک يې په لاس کې و راته وې ويل پدې کې مې يو څه چپس او ډوډې درته اېښي دي مکتب ته چې ورسېدلې نو چې وخت چې دې پيداکړ ويې خوره مور جانه مې په غېږ کې ونيول مننه مې ترې وکړه! وروسته په تېزۍ سره راووتم يوې ټکسي ته مې لاس ورکړ ټکسي راته ودرېدل وروختلم د مکتب ادرس مې ورکړ تقريباً په پنځلس دقيقو کې ورسېدلم موټروان ته مې کرايه ورکړل مکتب ته ننوتم مکتب د ګلانو سهارني ورېم پر سر اخيستی و د خپل صنف په لوري ولاړم استاد صنف ته راغلي و اجازه مې واخيستله او پر چوکې کښېنستم استاد خپل درس ته ادامه ورکړل. يو لس دقيقې وروسته دروازه وټکېدله استاد ږغ کړل راځئ! دروازه خلاصه سول استاد د ولاړ سئ! ږغ وکړ ټوله شاګردان ولاړ سول سرمعلم صنف ته رانوتي مورږ کښېنستلو! سرمعلم زمورږ د تشويق دپاره يې يو څه خبري وکړلې وروسته يې د امتحاناتو يادونه وکړله ويې ويل درې ورځې وروسته مو امتحانونه دي بيا يې زياته کړل د امتحاناتو تقسيم اوقات د باندي زړېږي نور د صنف څخه ووتي استاد خپل درس ته ادامه ورکړل خپل پاته درس يې خلاص کړ د تفريح زنګ ووهل سو دباندي ووتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابچه مي هم د ځان سره واخیستل چي تقسیم اوقات د ځان سره ولیکم د نوټیس بورډ سره د شاګردانو ډېر رش و. بیرته صنف ته راغلم تر څو په رخصتي يې له تختې څخه ولیکم او یا یې هم په صنف کي د یوه شاګرد څخه ولیکم . د تفریح د خلاصېدو زنګ ووهل سو د فزیک استاد صنف ته راننوتي استاد چي درس خلاص کړ د تفریح زنګ ووهل سو. استاد د صنف څخه ووتي خالد ولاړ سو تر څو د صنفه ووځي! ومي ویل خالده! خالده! تا تقسیم اوقات ولیکی ویې ویل هو ومي لیکي ورته ومي ویل را یې که! خالد تر میز لاندي کتابچه راواخیتل را یی کړه په تقسیم اوقات کي لومړی امتحان د ریاضي و بیا د فزیک بیا د کیمیا او همداسي نور .... کور ته ولاړم لمړی ورغلم د پلار جان لاسونه مي ور مچ کړل وروسته د مورجاني خواته ورغلم د هغې لاسونه مي هم ور مچ کړل وروسته د خپل خوني پر خوا ولاړم هلته مي دریشي الیشه کړل وروسته د پلارجان خوني ته ورغلم هلته مي د کټ لاندي ترموز راواخیست. تقریبا نیم ساعت وروسره کښېنستم وروسته خپلي خوني ته ولاړم د امتحانونو لپاره پلان جوړ کړ. پلان په داسي و چي هره شپه باید تر یوولسو بجو درس ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته باید هر سهار پر پنځو بجو راکښېنم او تر اوو بجو پوري به درس ووايم. امتحانات راورسېدل اول درې امتحانه مي په ښه ډول ورکړل د یک شنبه ورځ وه امتحان چي مي ورکړ نو کور ته ولاړم هلته مي د پلار جان لاسونه ور مچ کړل وروسته د مور جاني و خواته ورغلم کله مي چي د مور جاني لاسونه ور مچول نو پر بدن باندي مي يې ډېره شديده تبه احساس کړل د مور جاني پر تندي مي لاس ور کښود ډېر شدید گرم و او مړه مړه خوله هم پر پرته وه ورته ومي ويل مور جاني ايا صحت مو ښه دي وې ويل هو اتله زويه ښه يمه ته راغلې امتحان دي سم ورکړ ومي ويل هو مور جاني سم مي ورکړ وې ويل ښه اوس ورسه دريشي دي اليشه کړه ومي ويل سمه ده مور جاني! د خوني پردې مي کش کړلې او پر خپل ځای پرېوتلم. د خوني دروازه خلاصه سول مور مي خوني ته راننوتل وې ويل اتله زويه چای درته راوړم که بيدېږې ومي ويل يا مورجاني زه به يو ساعت بيده سم! وې ويل سمه ده! وروسته مي مور له خوني څخه ووتل او زه بيده سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د لمر د وړانګو ړنا مي پر سترګو ولوېدل سترګي مي خلاصي کړلې مور جاني مي د خوني پردې کش کړلې وې ویل اتله زویه ولاړ سه د مازدیګر لمونځ وکړه چي قضا کیږي ومي ویل سمه ده ولاړ سوم دباندي سرای ته راووتلم اودس مي وکي بیرته خوني ته راغلم لمونځ مي وکړ. د جغرافیه د نوټ کتابچه مي له ځان سره راواخیستل د پلار جان خوني ته ورغلم هلته مي کتاب وکتي.
د ماښام اذانونه شروع سول مسجد ته مي د تګ تابیا ونیول. د جماعت څخه چي راغلم د چایو ګیلاس مي د ځان لپاره ډک کړ د مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ږغ مي سو ویل یې اتله زویه! یو ځل اشپز خاني ته راسه ومي ویل درغلم ویې ویل زویه ماښام ته یو څه ترکاري، یو پاو مستې او پینځه ډوډۍ درسره راوړه او د سر درد یو پاکټ ګولي هم درسره راوړه ومي ویل سمه ده ولاړم تر څو د دوکان څخه دا شیان را واخلم.

دوکان څخه مي ټوله شیان را واخیستل او د درملتون پر خوا روان سولم په لاره کي مي ټلیفون په جیب کي و شرنګیده ټلیفون مي د جیب څخه راوکښي پلار مي وو اوکې مي کړ پلار مي وویل اتله زویه نن د یو ملګري په کور کي میلمه یم او ناوخته درځم ما ویل سمه ده درملتون څخه می دوا او نانوایي څخه مي ډوډۍ را واخیستل او کورته ولاړم ډوډۍ مي مور ته ورسول او خپلي خوني ته ولاړم تر څو د سبا لپاره د مکتب تقسیم اوقات جلا کړم د خوني دروازه خلاصه سول او کوچنۍ خور خاطره مي په دراوزه کي را ښکاره سول ویې ویل اتله وروره په دا یو څو سوالونو کي مشکل لرم ومي ویل راسه خوري چي در ویې ښیم د خور د سوالو مشکل مي ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

حـل کـړ نـور دا ولاړل او مـا خپـل کتابونـه سره ټـول کـړل او د ریـاضي د کتـاب د سـوالونو پـه حلولـو اختـه سولم د ماخسـتن تـر لمانځـه پـوري مـي کتـاب وکتـی او د لمانځـه تـر ادا کولـو وروسـته کورتـه ولاړم مـور مـي ډوډۍ سـمه کـړل زمـوږ عـادت داسي وو چـي ډوډۍ بـه مـو تـر لمانځـه وروسـته خـوړل نـور مـي نـو ځـان خـوب تـه امـاده کـړی سـهار پـر پینځـه بجـې د لمانځـه د ادا کولـو لپـاره را ولاړ سـوم اودس مـي وکـړ نیمـه سـپاره تـلاوت مـي وکـړ او د تـلاوت څخـه وروسـته مـي خـور تـه د سـترخوان د راوړلـو وویـل هغـې سـترخوان راوړ او د سـهار لـه ناشـتې وروسـته مـي لباس تبـدیل کـړ او سـړک تـه را ووتلـم تـر څـو یـو ټیکسي- ونیسـم پینځـه دقیقـي بعـده یـو ټیکسي- راغلـل او مکتـب تـه ولاړم مکتـب تـه چـي ورسـیدم ټولـه شـاګردان دبانـدي ولاړ دي او چپټـران یـې پـه لاس کـي دي زه هـم ولاړم د کـانتین څخـه مـي یـو بوتـل اوبـه را واخیستلې نور مي چپټر را واخیستي تکرار مي پر وکړی.

پـه دا وخـت کـي پـه لاوډ سـپیکر کـي ږغ وسـو چـي لـس دقیقـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بعـده امتحـان شروع کيـږي مـا هـم د امتحـان لپـاره امـادګي ونيـول او د امتحـان وسـايل مـي سره امـاده کـړل د ريـاضي امتحـان مـي په ډيـر ښـه شـکل سره ورکـړ او همـدا ډول د بيولـوژي امتحـان مـي هم ورکړ پـه سـبا د کيميـا امتحـان وو کـور تـه ولاړم د مـور مـي تبـه وه د سر د درد ګولۍ مي ورکړل نسول سمه.

ماښام مـي يـو ټيکسي- را وګرځـول او مـور مـي مهمنـد هسـپتال تـه ورسـول هلتـه يـې سـيروم ور چالانـده کـړی خـاطره مـي ورتـه راوغوښـتل زه هـم ولاړم او د کيميـا کتـاب مـي را واخيسـتی تـر څـو يـو شـی ورځخـه زده کـړم   پـه مـور مـي ډيـر فکـر خـراب و تقريبـا د شـپې يـولس بجـې وې چـي ډاکټرانـو رخصـت راکـړی کورته راغلـو د شـپې تـر يـوې بجـې پـوري مـي کتـاب کتـی او نـور بيده سولم.

سـهار تقريبـاً پينځـه نيمـي بجـې وې چـي راويښ سـولم اودس او لمونځ مـي وکـړی او خـدای (ج) څخـه مـي خـپلي مـور تـه د شـفاء غوښـتنه وکـړل او ورغلـم د مـور پوښـتنه مـي وکـړل پـر تنـدي مـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې لاس ور کښېښود تندی یې لږ تود وو او مړه خوله پر پرته وه ومي ویل اوس څنګه یې ویې ویل تر ماښام اوس ښه یم بیا یې وویل اتله زویه ماښام ډیر راسره په تکلیف سوې ایا د امتحان امادګي دي نیولې ده؟ ما ورته وویل هو مورجاني او دا هیڅ تکلیف نه وو خدای (ج) دي تاته شفاء درکړي نور د مکتب پر خوا روان سوم .

مکتب ته ولاړم او امتحان مي ورکړ د مکتب څخه د وتلو په حال کي وم چي خالد را ناره کړل ومي ویل څه وایې؟ ویې ویل څه شی کوې چي دونه وختي ځې په درس کي یو څه مشکل لرم او د ریاضي استاد ویل چي د ریاضي نمرې را باسم یو څه وخت به ورته منتظر سو ومي ویل کومه پوښتنه دي درلودل؟ پوښتنه یې وکړل پوښتنه یې په پولینوم کي وه پوښته مي ورجواب کړل لس دقیقي وروسته یې نمرې وځړولې ورغلم چي نمرې وګورم پر نمرو ډیر رش وو او هر شاګرد غوښتل چي خپلي نمرې وګوري هر شاګرد چي به را تیر سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير به يې طبيعت خراب وو ځکه چې نمرې به يې ډيري کمي وې زما هم ډير زړه غوښتی تر څو نمرې وګورم چې څو نمرې به مي وړي وي کله چې وار ماته را ورسيدی خپلي نمرې مي وکتلې ټاف مي وړي وې ډير خوشحاله سولم او غوښتل مي چې ژر خپل کور ته ورسيږم تر څو پر خپلي مور جاني او پلار جان باندي د خوشحالۍ زيری وکړم کورته چې را ورسيدم پلار جان او مور جاني ته مي وويل بيخي ډير خوشحاله سول.

زموږ امتحانو همداسي جريان درلودی چې ټوله شپاړلس مضمونونه وه د پينځلسم مضمون امتحان د پښتو و. امتحان مو ورکړ. د امتحانه چې راووتم نو په جيب کي مي ټليفون وشرنګيدي کله مي چې اوکې کړ د خاطره چيغه مي واوريده! په ډيره وار خطايۍ مي وويل خاطره خوري خيرت دی ولي چيغي وهې؟ ويې ويل اتله وروره ژر ځان را ورسوه مور پرته ده ږغ نه کوي او سترګي يې سپيني دي.

ډير وار خطا سوم خور ته مي د وار خطايي د کمولو لپاره يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه دلاسايي ورکړل ورته ومې ويل مه ور خطا کيږه د کوټې په سر کې يم دا دی در رسيږم ژر روان سولم د ډيري وارخطايۍ څخه لار راڅخه ورکه سول چې څه وکړم سړک ته چې ورسيدم ټيکسي ـ ته مي لاس ور کړی او د کور پر خوا روان سوم کور ته چې ورسيدم ژر مي خور ته وويل مور راسره پورته کړه د شفاء خاني پر خوا ځو ويې ويل سمه ده.

شفاء خاني ته چي ورسيدلو کټ يې راوړی مور مي يې پر پريستل او عاجل اطاق ته يې دننه کړل د اطاق مخته ورته منتظر سولو تقريبا لس دقيقې وروسته يو نرسه په منډه راغلل ويې ويل ستاسو پر مور د زړه حمله راغلې ده و د محاسبې اطاق ته ورسئ هلته خبره ورسره خلاصه کړی مور که دي تر مابنامه عمليات نسول د مرگ خطر ورسره تړلی دی ډير وارخطا سوم ومي ويل سمه ده ژر د محاسبې اطاق ته ورغلم.

هلته د کمپيوټر کار خواته ورغلم کومه ورقه چي نرسي راکړې وه هغه مي ورکړل کمپيوټر کار تقريبا پينځه دقيقې په کمپيوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختــه وو او ویــې ویــل د زړه عملیــات پــه دوه لکــه افغــانۍ کیــږي او پسيـ زیاتـه یـې کـړل ستاسـو مـریض بایـد اتـه شـپې دلتـه بسـتر سي تر څـو ښـه سي ومـي ویـل شـپه پـه څـو ده ویـې ویـل شـپه پـه دوه نـیم زره افغـانۍ ده ومـي ویـل کـه یـو څـه ښـه پکښـي وکـړې ویې ویل کـه پیسـې نـه تحویلـوی او مـریض مـو نـه عملیـات کـوی نو مریض مو خارج کړی. حساب مي در کړی نور تلای سئ!

له ډیره قهره مي د مـخ رنـګ ورتـه واوښـت خـو څـه مـي کـړي وای دلته مي مـور پـر بسـتر پرتـه وه څـه مـي نسـوای ورتـه ویـلای خیـر راووتم او حیـران وم چـي څـه وکـړم زمـوږ کـورنۍ د غریبـي طبقـې څخــه وه پــلار مــي چوکیــدار وو او مــوږ خپلــه ګــوزاره پــه یــوه دوکان کـول چـي لـه نیکـه څخـه را پاتـه وو د هغـه دوکـان کرایـه د میاشـتي درې نـیم زره افغـانۍ وه او پـلار مـي پـه چوکیـدارۍ کـي درې زره افغانۍ اخیسـتلې پـه همدغـه پیسـو مـو کـور چـلاوه او نـه پوهیدم چي دومره پیسې زه له کومه کړم.

پـه دا وخـت کـي مـي پـلار پـه دروازه کـي رانښـکاره سـو او ویـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل اتله زویه په مور دي څه سوي دي؟ خاطره زنګ راووهه چې پلاره یو ځل مهمند هسپتال ته ځان را ورسوه مور لږ ناجوړه ده او نور یې ټلیفون بند کړ ورته ومې ویل بابا پر مور د زړه حمله راغلې ده او ټوله قصه مې له سره تر پایه ورته وکړل.

پلار مې تر ډیر فکر کولو وروسته سر را پورته کړی او ویې ویل زویه بله چاره نلرو کاش هغه دوکان خرڅ کړو ومې ویل صحیح ده ویې ویل ته دي دلې مور ته پاته سه زه به د دوکان چاره ور وکړم ومي ویل سمه ده.

د مازدیګر پینځه بجې وې چې پیسې یې را ورسولې ورته ومي ویل دوکان دي خرڅ کړ ول هو دوکان مي په پینځه لکه افغانۍ خرڅ کړ د پیسو څخه مي دوه نیم لکه افغانۍ را واخیستلې او د محاسبې اطاق ته ورغلم. پیسې مي کمپیوټر کار ته ورکړلې.

کمپیوټر کار راته وویل! پر څلور بجې یې عملیات ورکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ویل سمه ده په ځان نه پوهیدم چي څه وکړم د خدای (ج) ښخه مي مور ته شفاء غوښتل.

سبا مو د تاریخ اخري امتحان وو کتاب مي را واخیستی او ومي ویل تر څو چي مي د مور عملیات خلاصیږي تر هغه وخته خدای دي وکړي یو شی زده کړم پر یو کټ کښینستم پینځلس دقیقې وروسته یو نرسه په نیولې ساه راغله او ویې ویل دحسنات په نوم مریض ستاسو سره دی؟ ومي ویل هو ویې ویل (-O) وینې ته عاجل ضرورت دی ژر یې د وینې له بانک ښخه راوړه ومي ویل سمه ده هلته چي ولاړم هغوی راته وویل هلته پیسې تحویل کړه.

ومي ویل ستاسو په سینو کي زړه ستته که یا هلته یو انسان د مرگ سره لاس او گریوان دی او تاسو د پیسو په غم کي یاست؟ ویې ویل په نورو شیانو مو سر نه خلاصیږي پیسې تحویل کړه او وینه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زر افغانۍ يوه خلته وينه وه. پيسې مي تحويل کړلې او وينه مي ورورړل څه وخت وروسته نرسه بيا را ووته او ويې ويل دوې خلتې وينه نوره راوړه ومي ويل دا ده يوه خلته مي راوړل بله بيا ولي غواړې؟

په وار خطايي او بنده، بنده ژبه يې وويل ه..ه...هغ....هغه پ... په غلطي کي د ډاکټر څخه د زړه يو رګ ووهل سو اوس وينه په ډير شدت سره روانه ده.

د نرسي څخه مي مخ واړوی او د محاسبې اطاق ته ورغلم. دا چي ډير وار خطا او په غصه وم له ډيره قهره مي دروازه و نه ټکول کمپيوټر کار د ميز تر شا ناست وو او ټليفون يې غوږ ته نيولی وو او په زوره يې خندل له ورايه معلوميدل چي د يوې ښځي سره بږغيږي کله چي زه ورغلم ټليفون يې ډير ژر له غوږ څخه ليري کړ او ويې ويل

ــ د ادب او اخلاقو په نوم يو شی پيژنې که يا؟ سيده را روان يې دروازه ولي نه ټکوې بې ادبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل!

ــ يا نه يې پېژنم

کمپيوټر کار لـه ډېـري غصې څخـه سـور او شـين واوښـتی او ويـې ويل

ــ ووځه بد اخلاقه!

دا چي زه هم ډېر په غصه وم نو خوله مي پر را خلاصه کړل!

ــ د ځانه دي څه فرعون راتـه جـوړ کـړی هـر يـوه تـه چـي ورسـې يـا نمـرود وي يـا فرعـون وي د پيسـو شـکول خـو مـو داسي زده دي دا کـار بيـا ولي نسـئ کـولای د انسـان څخـه مـو حيـوان جـوړ کـړی دی او يـوازي پـه اختـه ياسـت چـي هغـه پاتـه پيسـې واخلـی که پاته سو پاته سـو او کـه نسـو پاتـه واياسـت وخـت او وعـده يـې پوره وه د پيسـو شـکول خـو مـي داسي زده دي کـاش چـي يـو څـه احتياط مو هم زده وای.

کمپيـوټر کـار چـي د غصـې څخـه سـور او شـين اوښـتی وو ويـې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ووځه بد اخلاقه! ورته ومي ويل!

ــ بد اخلاقه ته ماته وايې کاش چې تاسو خپله لږ اخلاق درلوداى او بيا مو بل ته نصيحت کړى واى

ــ کمپيوټر کار نارې کړلې! څه شي غواړې؟ لکه مچ په غوږ کي مي را بونبږې. ورته ومي ويل!

ــ تاسو د پيسو له اخيستلو بل کوم کار لرئ پيسې مي پر ميز ورته کينبودلې او ومي ويل! بيل وليکه ده هم په ډير قهر سره پيسې واخيستې او بيل يې پر ميز کښيښودى.

ــ ويې ويل! ځه له مخ څخه مي چپ سه!

د پسخند پر ډوله مي ور غبرگه کړل!

ــ ته نور بيلان اماده کوه زه دربانديي راځم ده په درد راته وويل

ــ ژر ووځه!

وينه مي را واخيستل او نرس ته مي ورکړل تقريبا دوه ساعته وروسته د عمليات پر سر زرغون گروپ ولگيدى زړه مي ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله سو تر هغه وخته مي په درس کي په هيڅ شي سر نه خلاصيدی د عمليات خانې دروازه خلاصه سول او زما زړه يعني زما مور يې د علميات خانې څخه را ويستل سپين ټوکر يې پر هوار کړی وو مور جانه مي پر تندي مچ کړل وروسته يې زما مور خپل اطاق ته يوړل زه ولاړم د پايواز په اطاق کي ورته منتظر سوم او خپل کتاب مي را واخيست د شپې تر يوې بجې پوري مي کتاب وکتی او وروسته بيده سولم.

سهار پر پينځه بجې راويښ سولم اودس او لمونځ مي وکړی وروسته مي يوه سپاره د قرانکريم تلاوت وکړی او د الله (ج) له درباره مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل ډير خوشحاله سولم او خپله خور خاطره مي ورته را وغوښتل او ولاړم تر څو چي امتحان ورکړم.

د امتحان صحنې ته ورغلم استاد په عجيبه نظر راته وکتل او ويې ويل اتله څه سوي دي رنګ دي ولي داسي ژړ دی؟ ومي ويل استاده هسي- يو څه بې خوبه سوی يم امتحان چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـي ورکـړی سـیده شـفاء خـانې تـه ولاړم هلتـه بیـا د پـایوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم لـږ وخـت نـه وو تیـر سـوی چـي نرسـه راغلل ویې ویل دغه دوا راوړه.

ولاړم تـر څـو دوا راوړم د صـفا کـار څخـه مـي پوښـتنه وکـړل! دوا خانه چیـري ده؟ هغـه را وښـودل د ځـان سره مـي فکـر وکـړی چـي راسه د یوې بـلي دوا خـانې څخـه یـې را واخلـه هغـوی راتـه وویـل چي ددې دوا مـترادف لـرو خـو دا دوا نـه لـرو پـر یـو پینځـو شـپږو دوا خـــانو وگرځیـــدم هغـــه دوا نـــه وه نـــو د هغـــه دوا مـــترادف دوا مـي را وخیسـتل کومـه دوا چـي مـي پـه بـازار کـی را وخیسـتل دوه نـیم سـوه افغـانۍ بیـل یـې سـو دوا مـي راوړل او نـرسي تـه مـي ورکـړل او زه د پـایواز اطـاق تـه ولاړم تقریبـا لـس دقیقـې وروسـته نرسه راغله او وې ویل ډاکټر صاحب غوښتی یې.

را ولاړ سـوم نـرس تـه مـي وویـل سـمه ده درځـم نرسـه ولاړه او زه هـم د ډاکتـر پـر خـوا ور روان سـولم دروازه مـي ور وټکـول د هـا خـوا څخـه د راځـه! بږغ وسـو ور ننـوتم ډاکتـر خپـل مختـه پـرتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکۍ ته اشاره وکړل ويې ويل کښېنه! کښېنستم ډاکټر وويل دغه دوا چي تا راوړې ده هغه دوا نه ده ورته ومي ويل دوا خانه ويل همدا دوا ده ويې ويل ته کومي دوا خانې ته ولاړې ورته ومي ويل قدوسي دوا خانې ته ويې ويل ولي زموږ له دوا خانې څخه نه را واخيستل ورته ومي ويل هلته گرانه وه ده ويل ورسه زموږ د دوا خانې څخه دوا واخله. ښه مي ورته وويل ولاړم دوا مي راوړل او ډاکټر ته مي وسپارل ډاکټر راته ويل دا نسخه هم راوړه! هغه مي هم راوړل. ډير ستړی سوی وم ولاړم تر څو يوه سترگه خوب وکړم اطاق ته به رسيدم چي په جيب کي مي ټليفون وشرنگيده عمه مي وه ويل يې زويه مور دي اوس څنگه ده؟ ورته ومي ويل الحمدلله اوس تر پخوا ښه ده ويې ويل څه شي ته خو به ضرورت نه وي؟ ورته ومي ويل پيسې پوره دي هغه دوکان مو خرڅ کړی ويې ويل هر څه ته چي ضرورت وي راته ووايه ورته ومي ويل سمه ده.

زه هم نور پرېوتلم ترڅو بيده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

نن مي د مورجـاني اتمـه وه پـه همـدې فکـر کـي اطـاق تـه روان وم اطـاق تـه لا نـه وم رسـیدلی چـي نـرسي را بږغ کـړل ول د ډاکتـر صـاحب پـه کـار یـې کلـه چـي پـه دروازه ور ننـوتم ډاکتـر صـاحب راته وویل دغه څلور رقمه سیروم راوړه .

لـه دوا خـانې څخـه مـي هغـه سـیرومان ورتـه راوړل او ډاکتـر تـه مي ورکړل.

ډاکتـر راتـه وویـل تقریبـاً دوې شـپې بعـده مـو مـریض خـارجوو ورته ومي ویل سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲) ورځې وروسته

د پایوازانو په اطاق کې ناست وم چې نرسه راغله وې ویل ډاکټر صاحب غوښتې یې ومې ویل سمه ده درځم. ورغلم ډاکټر راته وویل تاسو باید نور خپل حساب پاک کړی پر بدن مي یو ډول لړزه راغلل. ومې ویل سمه ده ډاکټر صاحب!

کمپیوټر کار ته ورغلم کمپیوټر کار راته وویل ستا مور دلته لس شپې تیرې کړې دي او شپه په دوه نیم زره افغانۍ حسابوو ټوله حساب پینځویشت زره افغانۍ کیږي.

په جیب کې مې وکتل ټوله لس زره افغانۍ وې ورته ومې ویل! نوري به مازدیگر را ورسوم په درد یې راته وکتل ویې ویل دا هم واخله ټولې پر یوه ځای راوړه ورته ومې ویل سمه ده را ووتم الهام ته مې زنګ ور ووهه ورته ومې ویل شل زره افغانۍ درسره راوړه او موټر هم راوله تقریبا د مازدیگر څلور بجې وې چې پیسې یې را ورسولې.

د محاسبې اطاق ته ورغلم پیسې مې ورته کنبینبودلې کمپیوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـار تقریبـا لـس دقیقـې پـه کمپیـوټر کـې اختـه وو او وروسـته یـې وویل تلای سئ!

مـور جانـه مـې د عاجـل اطـاق څخـه راویسـته او د مریضـانو د تـګ را تـګ پـر لاره مـې را تـا کـړه. مـوټر ولاړ وو الهـام ټولـه شیان سم کړي وه د مـوټر سیټ مـو هـوار کـړ او پـه دواړو مـو مـور جانه په موټر کې پریستل او د کور پر خوا روان سولو.

کورتـه پـر لاره مـې د عمـه زوی صـابر زنـګ را ووهـه او د مـور جاني پوښـتنه یـې وکـړل ورتـه ومـې ویـل مـور جانـه مـو را خـارج کړی اوس کور ته پر لاره یو.

ویې ویل: زه به هم کـور تـه درسـم چـې ورسـیدلو مـور جانـه مـو را تـا کـړل. خـاطره مخکـې لـه مخکـې د مـور جـاني لپـاره ځـای سـم کړی وو. مور مي پر ځای سره سمه کړل.

لـس دقیقـې وروسـته دروازه وټکیـدل دروازه مـې ورخلاصـه کـړل صـابر وو د مـور خـوني تـه مـې بـوتلی. لـس دقیقـې ورسره کښینسـتم! خـاطره اشـاره راتـه وکـړل ور ولاړ سـوم! راتـه ویـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل اتله د بازار څخه ترکاري، غوښه او یو څه رومیان راوړه له کوره را ووتم د مازدیگر اذانونه شروع وه تر نیمایي لارې به تللی وم چې په جیب کې مې ټلیفون وشرنگیده ټلیفون مې له جیبه راویستی ملگری خالد مي وو.

تر سلام او ستړې مسې وروسته یې وویل:

ـــ ولي داسي ورک یې؟ ورته ومي ویل پر مور جاني مي د زړه حمله راغلې وه په وارخطایي راته وویل:

ـ اوس څنگه ده؟ ورته ومي ویل الحمدلله اوس تر پخوا دغونه ښه ده ویې ویل شکر! الله (ج) دي عاجله شفاء ورکړي ومي ویل امین.

خالد وویل د امتحاناتو نتائج راوتلي دي او د شنبې په ورځ یې غوښتي یو ورته ومي ویل سمه ده چې دا ځل به مي څو نمرې وړې وي ویې ویل یا ان شاءالله ستا څخه څوک نسي- مخته کیدلای له دې وروسته یې ټلیفون قطع کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وریځــو خپــل وزرونــه د اســمان پــر مــخ غــوړولي وه د تالانــدي غورهــارۍ ســو د بــاران نــرم څــاڅکي د مځکــي پــر مــخ اوریــدل د بــازار څخــه مــي ســودا را واخیســتل کورتــه راغلــم ســودا مــي خــور تــه ورکــړل دبانــدي را ووتــم اودس مــي وکــړ او پــه خونــه کــي پــر لمانځه ودریدم د لمانځـه پـر وخـت مـي د مـور ځګیـروي تـه پـام سـو لکه چـي ډیـر پـه تکلیـف وي لمـونځ چـي مـي خـلاص کـړی د مـور جاني پـر تنـدي مـي لاس ور کنبیښـود تبـه یـې وه او پـر تنـدي یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله راغلې وه لاس مي د تندي څخه را ايسته کړی او پوښتنه مي ورڅخه وکړل مور جاني سر دي درد کوي؟ ويې ويل هو د صابر راته وويل ډاکټر د درد ګولي نه دي ورکړي؟ ورته ومي ويل ورکړي يې دي.وې ويل دوا يې ورکړه را ولاړ سوم او د مور جاني له دوا څخه مي ګولې را واخيستې او ور مي کړلې.

پينځلس دقيقې وروسته مي مور جانه د خوب څپو په خپلو ارامو غيږو کي واخيستل زه هم را ولاړ سولم تر څو بيده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋ ❋ ❋

د خور وار خطا بړغ مي تر غوږو سو سترګي مي خلاصي کړلې! نوري چیغي هم ورسره ګډې سولې ژر ولاړ سوم دباندي را ووتم ټول پر مور جاني را ټول وه په وار خطایي مخته ورغلم ومي لیدل چي د مور جاني د سترګو سپین راوتلي دي تر خولې یې ځګان راځي او په ستوني کي یې خرهاری دی په وار خطایي مي الهام ته زنګ ور ووهه چي ژر یو ټیکسي۔ راوله په لس دقیقې کي یې ټیکسي۔ راوستل مور جانه مو ور پورته کی او د لوي مهمند روغتون پر خوا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولو هلته په رسيدلو سره يې مور جانه په تذکره کي پريستل او عاجل اطاق ته يې دننه کړه.

همدا د ژوند ستره هستي وه چي دننه يې کړل زه په ځان نه پوهېدم ومي ځغستل هلته د يوه اطاق دروازه خلاصه سول يو ځوان راووتي زه يې پښو ته ورغورځېدم او زاري مي ورته شروع کړلې د ځوان سترگي د اوښکو ډکي سولې.

يو لاس مي پر اوږه ولگېدي شاته مي وکتل يوه سپين سرې ښځه ولاړه وه ويې ويل زويه پورته سه زه ستا مور يم مور به دي الله (ج) جوړه کړي ته غم مه کوه نور يې له سترگو اوښکي په بهېدو سولې او ولاړه. زه همداسي لکه لېونی د عمليات خانې پر شاوخوا گرځېدلم چي د عاجل اطاق دروازه خلاصه سوله يوه نرسه راووتل ويل يې چي ستا پر مور جاني بيا د زړه حمله راغلې ده له ډېري ويري مي د مخ رنگ و الوتی ومي ويل څه وکړم ويې ويل ډاکټر صاحب ته ورسئ.

په تيزی سره د ډاکټر خواته ورغلم ورته ومي ويل څه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صاحب؟ ويې ويل تر دوو ورځو پورې يې مور په سيرومانو او دواو ساتلای سو تاسو يې سمدستي پاکستان ته ورسوئ ومې ويل سمه ده تر مابنامه پورې مې مور په هوش کې راغلل تر سترګو مې اوښکې راغلې ورغلم او تر څنګ يې کښېنستم د مور جانې تر سترګو مې هم اوښکې را رواني سولې ويې ويل زويه څنګه يې؟ ومې ويل ښه يم مور جاني اوس دې حالت څنګه دی ويې ويل اوس لږ څه ښه يم.

ومې ويل مور جاني سبا سهار دخيره روانيږو پاکستان ته.

ـ ويې ويل څه؟

ــ ومې ويل پاکستان ته ځو له سترګو يې اوښکې په بهيدو سولې مخ يې بلې خواته واړوی له ځان سره يې وويل کاش مورږ داسې ډاکټران درلودای چې بهر ته د تګ ضرورت نه وای.

همدلته مې د ځان سره پريکړه وکړل چې له ځانه به د زړه نامتو ډاکټر جوړوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مـي ډېـر درد کـوي د خپـل هيـواد حالـت مـي سـترګو تـه ودريدی له څه خبرو اتـرو وروسـته مـي مـور تـه ووېـل مـور جـاني زه بـه تاتـه ډوډۍ راوړم. نـور ولاړ سـولم مـور تـه مـي ووېـل مـور جاني ته استراحت وکـړه پـلار تـه مـي زنـګ ور ووهـه چـي خـاطره راولـه خـاطره يـې راوسـتل. خـاطره مـي مـور تـه کښـينول او خپلـه ولاړم تر څو مور ته ډوډۍ راوړم.

لاندي تا سـوم پـه بـازار کـي يـو ډول شـور ماشـور وو د اسـمان مـخ وريځـي نيـولی وو زه ولاړم مـور تـه مـي څـه پيـرني را واخيسـتل خپلـه مـي ډوډۍ خواتـه نـه کيـدل د خـاطره لپـاره مـي يـو څـه وريجـي او يـو څـه ډوډۍ را واخيسـتل راغلـم د هسـپتال پـه ځينـو کـي پورتـه سـوم د اطـاق دروازه مـي خلاصـه کـړل ډوډۍ مـي د خـاطره پـه لاس ورکـړل خـاطره تـه مـي ووېـل اوس وختـي بيـده سي سـهار وختـي سـفر لـرو نـور زه هـم ولاړم د پـايوازانو پـه اطـاق کي بيده سولم تر څو سهار وختي را کښېنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د بــاران شــورهارى او د مرغــانو چغهــارى وو دبانــدي را ووتــم د گلانـو سـهارنى وږم پـه هـوا كـي خپـور وو لـوړ مـي وكتـل او فكـر مي كوى چي اسمان هـم زمـا پـر حالـت بانـدي ژاړي ددا هيـواد پـر حالــت بانــدي ژاړي ولاړم اودس، لمــونځ او تــلاوت مــي وكــړى پورتـه سـوم او د مـور جـاني اطـاق تـه ولاړم. مـور جانـه مـي لـه خوبه راپاڅول.

خاطره ته مي وويـل چـي بيكونـه تيـار كـړي ولاړم لانـدي تـا سـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بازار کي ږغ ږوغ وو هلته په موټرانو پسي وګرځېدم د پاکستان تر باډره پوري مي موټر کرايه کړ بيکونه مي راواخيستل لاندي را تا سولو په موټر کي سپاره او د پاکستان پر لوري مو خپل سفر پيل کړ.

خاطره او مور شاته ناستي وې زه مخته ناست وم بيکونه په ډکۍ کي ايښي وه پر لاري موټر وان بحث کوی او د جنګو څخه يې سر ټکوی زما زړه بيا په يوه بله دنيا کي وو خپل د مور جاني ناجوړي مي سترګو ته ولاړه وه فکر مي کوی که يې چيري مصرف ډير سو څه به کوم ځکه زما سره په جيب کي يو نيم لک افغانۍ پاته وې نوري ټولي پيسې راسره خلاصي سولې.

د موټر پر هنداره څک، څک باران اوريدی او موږ خپل مزل ته دوام ورکړی وو تقريبا دوه ساعته وروسته د پاکستان باډر ته ورسيدلو د موټره څخه کښته سولم او د بل موټروان څخه مي پوښتنه مي وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اغا خان هسپتال ته مو په څو بيايې؟

ـ ويې ويل! په پينځه سوه کالداري!

ټوله موټر ته ور پورته سولو او د اغا خان هسپتال پر لوري مو موټر روان کړی.

هلته چي ورسيدلو زما مور جانه يې سيده عاجل اطاق ته نيستل د همدې ورځي ماښام ته يې زما مور راويستل فکر مي کوی چي پيسې به څو سي؟ نرسي نسخه په لاس کي راته ونيول راته وې ويل! دغه دوا راوړه.

لاندي تا سوم په نسخه کي فقط دوې ليکي خط ليکلی وو دواخانې ته ور ننوتلم او نسخه مي ورته ونيول فقط دوه پاکټه ګولۍ يې راکړلې ومي ويل هغه نور؟ ول نوره دوا نسته او نه هم موږ چاته اضافه دوا ورکوو.

له ډيري خوشحالۍ څخه ما ويل چي وزرونه وکړم او مور ته ورسم او زيری پر وکړم دوا مي راو اخيستل را ووتلم او اغا خان هسپتال ته ور وختلم دوا مي نرسي ته ورکړل را تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرسه بيا راغلل ويې ويل د محاسبې اطاق ته ورسه او حساب تاديه کړه.

زړه مې ډير لړزيدی او د محاسبې اطاق ته ورغلم کمپيوټر کار په کمپيوټر کې اخته سو . وې ويل! ستاسو د مريض نوم څه دي؟ ومې ويل حسنات پسي- زياته مي کړل ښاغليه! موږ په ډيره غريبه طبقه کي يو زه خپله متعلم او پلار مي چوکيدار دی. پلار مي د ټوله کورنۍ سرپرستي کوو. که لږ ښه راسره وکړې.

ويې ويل ورسئ مخامخ شعبې ته ورسئ مخامخ شعبې ته چي ورغلم هلته يو چاغ سړی ناست وو دريشي- يې پر تن وه سره نيکټايي يې تړلې وه سلام مي ورته ووايه عينکي يې له سترګو څخه ايسته کړلې او پورته يې راته وکتل ولاړ سو سترې مسې يې راسره وکړل وې ويل کښېنئ! کښېنستم.

ورته ومي ويل هلته د محاسبې په اطاق کي يې راته وويل چي مخامخ شعبې ته ورسه څو بيلابيلي پوښتني يې وکړلې ويل يې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـوم دي څـه دی؟ ومـي ویـل نـوم مـي اتـل دی ول کـورنۍ وضـعه مو څنگه ده؟ ما ویل په ډیـره غریبـه طبقـه کـي یـو ویـې ویـل دغـه ستاسـو د عملیـاتو پیسـې یـو لـک او شـل زره افغـانۍ سـوي دي خـو ستاسـو غربـت پـه کتلـو بـه ستاسـو څخـه اتیـا زره افغـانۍ واخلو.

ډیـر خوشـحاله سـوم ومـي ویـل ډیـره مننـه ورغلـم پیسـې مـي لـه جیبـه څخـه ورتـه را وکښـلې او ور مـي کړلـې کمپیـوټر کـار پـه کمپیوټر کـي اختـه سـو! د کمپیـوټر کـار سـترگو تـه چـي مـي وکتـل نـو د خپـل هیـواد هغـه کمپیـوټر کـار را پـه یـاد سـو چـي پـه لـوی مهمند هسپتال کي اختـه وو. او د هغـه رویـه مـي پـه یـاد سـول. یـو اه! مـي د ځـان سره وکـېښ! ده تـه وگـوره دغـه کمپیـوټر کـار څومره با تربیه او بـا ادبـه دی او هغـه بـل کمپیـوټر کـار څـومره بـې تربیـه او بـې ادبـه وو لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی زمـوږ مشرـان چي د سیاست نـاري وهـي او تـر ټولـو غـټ دښـمن پاکسـتان بـولي صحیح ده دښمن بـه مـو وي خـو دلتـه د دښـمنۍ مسـئله یـوې خـوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مګر هر فرد ولي پاکستان ته روان دی؟ ولي د تداوي لپاره پاکستان ته ځي؟ ایا په موږ کې دومره زور او طاقت نسته چې یو نامتو ډاکټر ولرو؟

تر زړه مي ويني څڅيدلي په همدا خيالو کې وم چې کمپيوټر کار بږغ وکړی ورقه مي واخيستل را ووتلم.

د مور اطاق ته ورغلم او ورته ومې ويل مور جاني اوس څنګه يې؟ ويې ويل اوس ښه يمه تر پخوا ډيره ښه يم شکر الحمدلله له دې دوا سره مې ډير فرق وکړی نرسه مخې ته راته ودريدل ويې ويل ډاکټر صاحب غوښتي ياست ولاړ سوم له اطاق څخه را ووتم نرسه تر مخه او زه د شا په پسې وم نرسه د يو اطاق مخې ته ودريدل ويې ويل دغه د ډاکټر صاحب اطاق دی ومې ويل صحيح ده مننه.

دروازه مي ټک، ټک کړل د هغې خوا څخه د مهرباني بږغ وسو او ور ننوتم تقريبا يو د پوخ عمر سړی، کوچنۍ عينکي يې پر سترګو، ډبل بريتونه او غټه بږيره يې وه پر يوه اوږده چوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي ناست وو ويې ويل مهرباني وکړی کښېنئ!

ـ ومي ويل مننه! کښېنستم.

ويې ويـل ستاسـو مـريض بـه ان شـاءالله تـر دوو ورځـو پـوري رک روغ سي نور يې خـارجولای سئ ومـي ويـل مننـه کـوم ويـې ويـل نـور کـوم خـدمت درتـه وکـړو؟ ومـي ويـل مننـه، خيـر يوسـی، اللـه (ج) دي خيـر در کـړي را ووتـم لـه سـترګو مـي اوښـکي پـه بهيـدو سـوې لـه ځـان سره مي فکـر وکـړی کـاش زمـوږ د وطـن ډاکتـران هم همدا ډول وای.

تـر هسـپتال لانـدي را تـا سـوم ډيـري ګاډيـاني ولاړي وي يـو څـه ميـوه او وريجـي مـي را واخيسـتي بيرتـه لـوړ وخـتم د مـور جـاني د اطـاق دروازه مــي خلاصــه کــړل ډوډی، وريجــي او ميــوه مــي خـاطره تـه ور کـړل زه ولاړم د پـايوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم او پـه هغـه اطـاق کـي پريـوتم سـترګي مـي د چـت پـه پنکـه کـي ګنډلي وې همداسي مي سترګي سره ورغلي وې.

د خوبونو پـه دنيـا کـي وينـم چـي يـو کښـتي پـه سـمندر کـي روانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ناڅاپه سمندر توپاني سي او کښتي غرقېدو ته نږدې سي يو سپين ږيري نوراني سړی راسي کښتي له غرقېدو وژغوري و راته ووايی زويه ته کولای سې په تعليم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعليم لمن مه پرېږده.

سترگي مي خلاصي کړلې د شپې څلور بجې وې ولاړ سوم اودس او لمونځ مي وکړی او همدا ډول تلاوت مي وکړی لاندي تا سوم د مور جاني اطاق ته ورغلم هغوی مي هم لمانځه ته را پاڅول ورته ومي ويل مور جاني که ستا اجازه وي زه به لږ په بازار کي وگرځم که مي يو شی خوښ سو را به يې نيسم ماښام ته د سفر امادگي ونيسئ روانيږو.

ويې ويل سمه ده اتله زويه خدای دي خير در کړي لاندي راتا سوم په بازار کي وگرځيدم غرمه يو مسجد ته ورغلم لمونځ مي وکړی تر مازديگره پوري گرځيدم او مازديگر بيرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسپتال ته راغلم هلته مي بیکونه او شیان سره تیار کړل تر هسپتال را تا سولم او یو موټر مي تر هډې پوري کرایه کړی پکښي سپاره سولو او روان سولو.

د یوې خواد مور جاني په تداوي باندي ډیر خوشحاله وم او د بلي خوا د ماښام خوب ته ډیر اندېښمن وم موټر مو د ویش په طرف روان کړ هډې ته چي ورسیدلو د موټرانو ګڼه، ګوڼه وه هلته را تا سولو یو موټروان راته وویل کندهار ته ځئ؟ ومي ویل هو ویې ویل راځئ څه ته ګورئ؟ موټر ته ور پورته سولو بیکونه مو ډکۍ ته پورته کړل او د کندهار پر خوا روان سولو.

ټلیفون مي په جیب کي وشرنګیدی پلار جان مي وو ویې ویل د مور مریضي- دي څنګه ده؟ ومي ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده دادی اوس کندهار ته در روان یو د حیرانتیا په بږغ یې وویل څه! کندهار ته را روان یاست؟ ومي ویل هو پلار جانه ویې ویل هلته په لوی مهمند کي یې لا اته شپې بستر کړې وه دلته خو یې حد اقل باید یو لس شپې بستر کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل نه پلار جانه! دوا يې هم ډېري لېږ راکړله او تر لوي مهمند دلته مصرف هم ډير کم وسو.

ډير خوشحاله سو او ويې ويل اوس يې مريضي ـ څنګه ده؟

ومي ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده له څه خبرو اترو وروسته موخداى پاماني سره وکړه او ټليفون يې بند کړ .

موټروان په موټر کي يوه سندره لګولې وه او موټر د کندهار پر لور روان وو.

کندهار ته ورسيدلو له موټره تا سولو او يو بل ټيکسي ـ ته مو لاس ورکړى. ټيکسي ـ ته ور وختلو او د خپل کور ادرس مو په لاس ورکړى کور ته ورسيدلو.

خاطره ژر ولاړل د مور جاني ځاى يې ور سم کړى او مور جانه مو پر خپل ځاى پريستل له ځان سره مي حساب وکړى فقط څلويښت زره را پاته وې او په هغه کي لس زره د کور د کرايې وې او لس زره د کور مصرف غوښتې او شل زره تقريباً په پورو کي سره تللې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيسې مې سره را بيلې کړلي او فکر مې وکړی چې نور به زه څه ډول د کور مصارف مخته يوسم؟ هيڅ لار په نظر نه راتلل بيله دا چې زه بايد ځان ته يو کار پيدا کړم تر کور دباندې راووتم او پر لاره روان وم چې په جيب کې مې ټليفون وشرنګيدی را پورته مې کړی خالد وو.

د سلام او جوړ پخير وروسته يې د مور جاني پوښتنه وکړل او ويې ويل مور جانه دي اوس څنګه ده؟ ومې ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده ويې ويل څه شکر دی او د مکتب نتائج هم را وتلي دي دا ځل دي بيا اول نمرګي نيولې ده هيڅ باور مې نه راتلی ومې ويل دا ځلي مې اول نمرګي ونيول؟ دا ځل خو زه په ډيرو مشکلاتو کې وم.

ويې ويل باور وکړه اتله! ورته ومې ويل ډيره مننه! ويې ويل سږ کال خو دولسم ته هم کامیابه سوی يې ومې ويل هو څنګه به وکړم؟ په ټليفون کې مو څه نوري خبري هم سره وکړلې او نور مو ټليفون بند کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيرته د كور خواته را وگرځيدم پر لاره مي فكر وكړی بايد يو كار ځان ته پيدا كړم تر څو د كور او مكتب مصارف پر مخ يوسم دا چي پر كال زموږ كانكور هم وو بايد د كانكور امادگي مي هم شروع كړې وای.

هيڅ نه پوهيدم چي څه وكړم؟ اخري فيصله مي دا وكړل چي د جمعې په ورځ به روزانه كوم تر څو د راتلونكي هفتې پيسې د ځان سره برابري كړم همدا اراده مي له ځان سره پخه كړل.

زموږ په صنف كي انجوني هم راسره گډې وې د صنف اول نمره به عموما زه وم او دوهم نمره به عموما يوه انجلۍ وه چي نوم يې هيله وه. له ډيري شتمني كورنۍ څخه وه. له پيسو څخه مي درې زره افغانۍ را جلا كړلې او له ځان سره مي وويل چي سبا كانكور امادگي هم شروع كوم سبا پر اووه بجې باندي روان سولم او د مكتب كتابونه مي هم واخيستل او ولاړم د كانكور په امادگي كي مي داخله وكړل.

ژوند همداسي پر مخ روان وو د جمعې په ورځ به مي روزانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـول، پـه مکتـب کـي مـي هـم درس وایـه او پـه سـنتر کـي مـي د
کانکور امادگي هم ویل.

یـوه ورځ د جمعـې پـه ورځ پـر چـوک د نـورو مزدورانـو سره ولاړ
یم یـو نـوې لکسـل را کـاټ سـول او ودریـده زه هغـه بغـل تـه ولاړ
وم پـه ټولـو مزدورانـو کـي یـې ماتـه اشـاره وکـړل ول ځوانـه راسـه
ورغلم ومي ویل څه شـی دی؟ ویـې ویـل پـه کـور کـي لـږ کـار دی
کولای یـې سـې؟ ومـي ویـل ولي یـې نسـم کـولای حـتمن یـې کـوم
ویې ویل موټر ته را وخیږه.
مـوټر تـه ور وخـتم مـوټر یـې روان کـړی کورتـه چیورسـېدو ویـې
ویل دغـه شـل گـونۍ وریجـي او پینځـه خلویښـت گـونۍ غـنم دي
نن سهار را ورسیدل دا بـه پـه دا پسـخانه کـي سره ځـای پـر ځـای
کړې ومي ویل سمه ده پر دواړو سترگو!
مـاځیگر آذانونـه شروع سـول مـا هـم نـور د کـار کـالي الـیش کـړل
او په گـډوه مـي اودس تـازه کـړ هغـه سـړی راغـلي کـار یـې وکتـي
نور یې جیـب تـه لاس کـړ تـر څـو پیسـې راکـړي پـه دا وخـت کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي یو بږغ واوریدی چي مخ مي ور واړوی هغه هیله وه زموږ د صنف دوهم نمره دواړه له ډیري حیرانتیا څخه هک پک سولو پدې وخت کي هیلي خپل پلار ته وویل پلاره! دی دلته څه کوي ؟ پلار یې وویل ولي لوري دی خو مزدور دی. هیلي پلار ته وکتل پلاره دی مزور نه دی زموږ د صنف اول نمره دي پلار یې په ډیري حیرانتیا ماته وکتل زویه ریښتیا! تا ماته وختي ولي نه ویل! له څه پوښتونو وروسته یې راته وویل زویه ددې وروسته به ته روزانه نه کوې ومي ویل!

ـ خو پدې سره زموږ ژوند روان دي!

ــ وې ویل! له دې وروسته هره میاشت راځه زه شپږ زره افغاني درکوم تر هغو چي ستا مکتب خلاصیږي مصرف دي زما پر غاړه دي.

ژوند همداسي تیریدی او د دغه کال تر پایه به ورتلم او پیسې به مي ورڅخه اخیستې خو ډیر به شرمیدلم د کانکور امادگي به مي تر نیمایي پوري رسیدلې وه چي یو ځلي بیا مي پر مو د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله راغلل دا ځل مي بيا پاکستان ته بوتلل نور لار او گودر را څخه ورک وه حيران وم څه وکړم ژوند پر دا ډول مخته نه تلی. د هيلي پلار مي په ځان نه کړی خبر او بيرته مي روزانې ته مخه کړل ددغه کال تر پايه پوري نور د هيلي پلار ته نه ور تللم هيلي څو ځلي راته وويل اتله ولي زما پلار ته نه ورځې؟ که شرميږې زه به پيسې ورڅخه را اخلم او در کوم به يې ورته ومي ويل نه هيلي نور زه هم ځوان يم بايد پخپل موټ پيسې وگټم او خپل ژوند خپله مخته بوځم تر ابده پوري خو به ستا د پلار څخه پيسې نه اخلم.

په دا خبره سره به هيله ډيره خوابدې سوله تقريبا يوه هفته وروسته ټليفون ته زنگ راغلی چي اوکي مي کړی نابلده سړی وو ويې ويل زه د هيلي پلار يم څنگه ياست ښه ياست؟ خبري مي ورسره وکړلې ويې ويل د جمعې ورځي ته راسه پکار مي يې ومي ويل سمه ده.

د جمعې ورځ وه ور روان سولم او ورغلم هلته چي ورسيدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مـي ټـک، ټـک کـړل دروازه هـيلي خلاصـه کـړل زه ورغلـم پـلار يـې پـه برنـډه کـي ناسـت وو راتـه وې ويـل راځـه راځـه اتلـه زويه دلته زما بغـل تـه کښـينه ورغلـم او بغـل تـه يـې کښينسـتم تـر سـلام او روغبـړ وروسـته يـې وويـل دا څـو مياشـتي ولي پـه پيسـو پسي۔ نـه راغلـې؟ ومـي ويـل بابـا زه هـم نـور ځـوان يـم بايـد خپلـه کار وکړم تر ابده خو بـه سـتا څخـه پيسـې نـه اخلـم ويـې ويـل ښـه نـو بيـا بـه يـو بـل چـم وکـړو زمـا يـو ملگـری دی د هغـه زوی تـه درس وايـه د مياشـتي اتـه اتـه زره افغـانۍ درکـوي هغـه تـه درس وايـه. ډيـر خوشـحاله سـولم فکـر مـي وکـړی لکـه وزري چـي مـي وکړلـې غوښـتل مـي دا زيـری ژر پـر مـور جـاني او پـلار جـان باندي وکـړم لـه څـه خبرو وروسـته مـي خـدای پـه امـاني ورڅخـه واخيسـتل او را ووتلـم ولاړم او دا زيـری مـي پـر مـور جـاني او پلار جان باندي وکړی.

دوې ورځـي وروسـته د هـيلي پـلار زنـگ را ووهـه او ويـې ويـل اتلـه زويـه هغـه نفـر زنـگ را وهلـی وو! ويـل يـې دا اسـتاد را

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کړه ومي ويـل کـور يـې چيـري دی؟ زه بـه خپلـه ورسـم ويـې ويل غرمه دواړه ورځو ومي ويل سمه ده.

د غرمې شا و خوا وه چـي د هـيلي کورتـه ورغلـم پـلار جـان يـې پـه مـوټر کـی کښـينولم او دواړه د هغـه نفـر کـور تـه روان سـولو هلتـه د شـاگردانو د پـلاره سره کښينسـتلو. خپـل زامـن يـې راتـه معـرفي کړل يـو ايمـل وو او بـل يـاسر وو تـر څـه خـبرو اتـرو وروسـته مـو اته زره افغانۍ ورته وويلې.

هغه نفر وويل ستا غريـب وضـعيت پـه کتـو سره زه تاتـه اتـه زره نـه بلکـي لـس زره افغـانۍ درکـوم ډيـر خوشـحاله وم. ژونـد همـداسي پـر مـخ تلـی د کـانکور امـادگي هـم خلاصـه سـول او د کـانکور امتحان مي ورکړ طب پوهنځي ته کامیابه سوی وم.

زمـا اول انتخـاب د کابـل طـب وو دوهـم انتخـاب مـي د کنـدهار طـب وو همـداسي مختـه ډيـر خوشـحاله وم او ژونـد مـخ پـر ښـه کيـدو وو د طـب پـوهنځي د دوهـم کـال څخـه فارغـه کيـدلم چـي الهام هم د کـانکور امتحـان ورکـړی د کـانکور پـه نتـائجو کي هغـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو.

ایمل او خالد ته مي همداسي درسونه ویل. زما دطب پوهنځي اخري سمیستر پر خلاصیدو وو یوه ورځ د ایمل پلار راته وویل زویه غواړې چي د تخصص لپاره ترکیې ته په بورس کي ولاړ سې؟ ومي ویل ولي نه ځم ویې ویل سمه ده د تخصص امتحان به ورکړې نور کار خلاصیږي ډیر خوشحاله سوم ومي ویل سمه ده. امتحان مي ورکړ.

درې ورځي وروسته یې زنګ را ووهی ویې ویل پاسپورټ، ویزه او نور شیان دي سره برابر کړه کامیابه سوي یې په راتلونکې هفته کي دي سفر دی ډیر خوشحاله سوم.

دوې ورځي تیري سوې چي پر یوه نامعلومه شمیره زنګ راغلی ټلیفون چي مي پورته کړی د هیلي پلار وو ویې ویل!

ـ زویه یو ځل راسه پکار مي یې ومي ویل

ــ سمه ده! ورغلم ویې ویل زویه ماشاء الله دادی نور ډاکتر سولې مور دي په مرکه راواستوه. ډیر وشرمیدم. ومي ویل! هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه چې ستاسو خوښه وي.

ماښـام چـې کورتـه راغلـم د مـور جـاني سره مـي دا خـبره شريکـه کړل په سـبا مـي مـور جانـه ورغلـل او د هـيلي دسـتمال يـې راوړی پـه کـور کـي دوې خوشـحالۍ سره يـو ځـای سـوې دوې ورځـې وروسته د تخصص لپـاره ترکيـې تـه روانيـدم او پـه نـن ماښـام يـې د هيلي دستمال راوړی.

لـه خدايـه ډيـر راضي وم او ژونـد پـه ډيـر ښـه ډول مختـه روان وو الهام هم طب پـوهنځي تـه کامیابـه سـوی وو د پـلار جـان يـوه، يـوه خـبره مـي را يادیـدل د خوشـحالۍ پـه خونـد هغـه وخـت پـوهيږې چي غـم دربانـدي تيـر سـوی وي او سـختۍ دربانـدي تيـري سـوي وي.

لـه څلـور کـالو تخصـص څخـه وروسـته زه خپـل وطـن تـه راغلـم لـومړی مـي د خپـل پـلار جـان او مـور جـاني لاسـونه ور مـچ کـړل دوې ورځـې مـي پـه کـور کـي اسـتراحت وکـړ او نـور لـوی مهمنـد ته ولاړم او په لـوی مهمنـد کـي د يـو نـامتو ډاکټـر پـه صـفت د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جراحۍ متخصص وظيفه راکړل.

مياشتنی معاش مي يو لک افغانۍ او په هره عمليات کي نيمی پيسې زما او نيمی پيسې د هسپتال وې ژوند په ډير ښه ډول پر مخ روان و. يو کال وروسته زما او د هيلي واده وسو او نور د تل لپاره خوشحاليانو موږ ته مخه کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊❊❊

یوه ورځ روغتون ته ننوتلم یوې بوډۍ مي تر پښنو لاسونه راوګرزول وې ویل زویه غریبه یم کومک راسره وکړه! مورې غریبان یو! تر لاس مي ونیول راپورته مي کړل سترګو ته مي یې چي وکتل یو ډېره زړه لړزه ونکې صحنه مي سترګو ته ودرېدل هغه ورځ په کوم کي چي زما پر مور د زړه حمله راغلې وه زه لکه لېونی یوې او بلي خواته به مي ځغستل هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا به چې ماته وکتل نو تر سترګو به یې اوښکې تللې هیڅوک هم نه وه چې ماته دلاسایی راکړي یوازې همدا سپین سرې وه چې ماته یې دلاسایی راکړل ومې ویل موري پورته سه! څه مشکل دي راته ووایه په ژړا یې راته وویل زویه کوچنۍ لور مې مریضه ده د زړه عملیات غواړي خو زه د دومره پیسو وس نه لرمه! هر چاته ورغلمه خو هیچا هم زما خبرو ته غوږ ونه نیوي زویه یو ځلي هغه کمپیوټر کار ته ورغلمه خواست او زارۍ مې ورته وکړلې خو هغه ډیري بدي خبري راته وکړلې! او په ټېلو ټېلو یې د هغه ځایه څخه راوایستلم زویه خدای ته مې امید دي تاته مې امید دي یو لاره راوښوه تر څو زما د زړه ټوټه جوړه سي د بوډۍ خبرو زه یو ډېر لیري وخت ته ودرولم هغه وخت په کوم کې چې زما د زړه پر ټوټې د زړه حمله راغلې وه او زما سره پیسې نه وې د بوډۍ په ږغ را په خود

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولم راته ویې ویل زویه ته ژاړې! بوډی مي تر لاس ونیول راپورته مي کړل ورته ومي ویل موري راځه زما سره!

د مدیر د اطاق خواته ور روان سولم او دروازه مي ټک ټک کړل له هغې خوا د مهرباني راځئ! بېغ وسو دروازه مي خلاصه کړل مدیر عینکي پر سترګو کړي وې او یو مجله یې کتل د مجله څخه یې سترګي راپورته کړلې وې ویل اُو ډاکټر صاحب تاسي! راولاړ سو او ټینګ یې په غېږ کي ونیولم پر ملا یې ټپ راکړ وې ویل راځه کښېنه! ولي ولاړ یې! په دې وخت کي بوډی هم اطاق ته راننوتل ورته ومي ویل راځه موري کښېنه بوډی کښېنستل مدیر ته مي وویل ته یو کار وکړه نور د کمپیوټر کار له اخلاقو تر پزي راغلي یم یا دي نور اخلاق سم کړي یا دي استعفا ورکړي مدیر راته وویل زه به یې راوغواړم ته یوځو خبري ورته وکړه که نسو اصلاح نور د کاره جواب دي. ومي ویل صحیح دي ټیلیفون یې راپورته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپيوټر کار ته يې زنګ ور ووهلې او ورته وې ويل ژر زما ادارې ته راسه دوه دقيقه بعد دروزه وټکېدل مدير د راځئ بڼغ پر وکړ دروازه خلاصه سول کمپيوټر کار راننوتي مدير ورته وويل کښېنئ! کمپيوټر کار چي بوډي ته وکتل نو د مخ رنګ يې ژړ سو مخ مي ور واړوي ورته ومي ويل:

ـ ښه محترمه دا پېژني! ده په ترتړي ژبه وويل ه...ه.....ه...هو دا...دا يواري درمخه زما دفتر ته راغلې وه ويل يې پيسې را لږ کړه!

ـ په تمسخر مي وويل جنابه! نو تا څه ورته وويل!

ـ وې ويل م.....م.....ما ورته وويل چي ووځه!

په درد مي ورته ووې د پايوزانو سره سړي داسي کوي سترګي يې کښته واچولې ورته ومي ويل نن دي دداسي کارو اخيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ وه که بله ورځ ماته دداسي شکایت خبر راغلي نو نور د کاره جواب یې! وې ویل سمه ده ښاغلې!

ومي وی نور تلی سې دی ولاړ سو په جېب کې مي لاس ننیستي پیسې مي را وکښلې او بوډي ته مي ورکړلې نور د مدیر له اطاقه راووتم او خپل د کور پر خوا روان سوم فکر مي ډېر خراب و.کور ته چي ورسېدم دروازه مي وټکول. دروازه الهام خلاصه کړل کور ته ورننوتم خپلي خوني ته ولاړم لږ وخت وروسته دروازه خلاصه سوله د هیلي بږغ مي واورېدي ویل یې پورته سه شیدې مي درته راوړې را پورته سوم دې ګیلاس راکړ وې ویل یو خو ته هم هر وخت په فکر کي یی نن دي بیا په چشي طبیعت خراب دي ومي ویل هره ورځ له غریبانو سره مخ کېږم زړه مي ډېر درد پر کوي خو څه وکړم هسپتال زما نه دي چي مفت یې عملیات وکړم نه پوهېږم څه وکړمه بیخي لار را څخه ورکه ده. هیلي راته وکتل او وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل ولي يو خيريه بنسټ نه جوړوې سترګي مي ورپورته
کړلې ومي ويل واه څونده ښايسته فکر!

په سبا مي د ځينو خلګو په مشوره سره يو ځاي مځکه رانيول
او د اتل خيريه بنسټ په نامه مي يو خيريه بنسټ جوړ کړ او
د خلګو خدمت ته مي وړاندي کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

او بالاخره هغه خوب مي ياد ته راغلي کوم چي له نن څخه دولس کاله مخکي ما ليدلی وو هغه خوب په کوم کي چي يو سپين ږيري سړی راسي راته ووايی زويه ته کولای سې په تعليم سره خپله کورني وژغوري له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعليم لمن مه پريږده. او بالاخره د تعليم په واسطه دادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کورني له کم حالت څخه کم حالت ته راورسېدل.

غوښتل مي چي خپل هيواد ته خدمت وکړم او دا مي يوازنۍ هيله ده

پاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادابنت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادانبت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

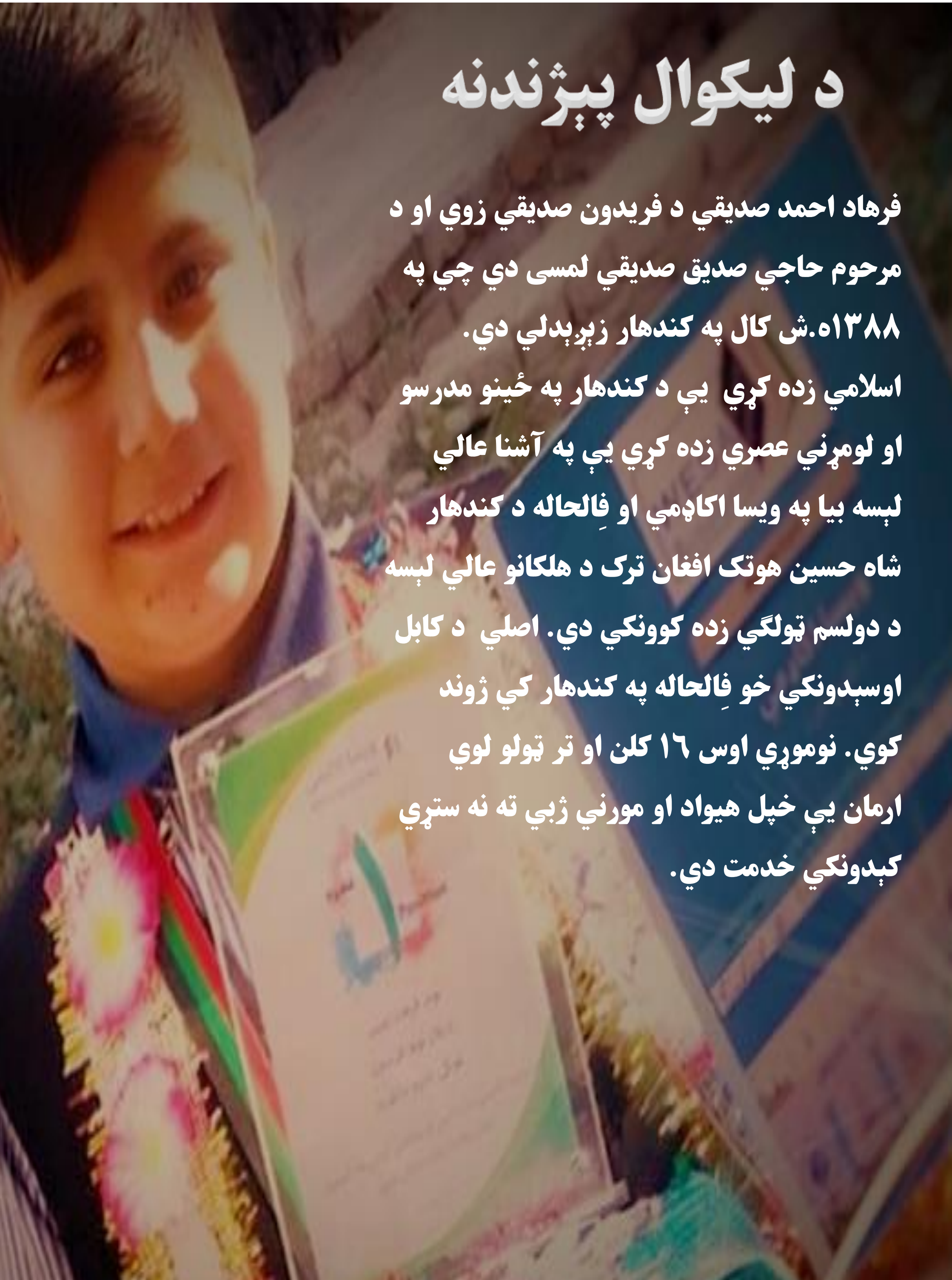

د لیکوال پېژندنه

فرهاد احمد صدیقي د فریدون صدیقي زوی او د مرحوم حاجي صدیق صدیقي لمسی دی چي په ۱۳۸۸ه.ش کال په کندهار زیږېدلی دی.
اسلامي زده کړي يې د کندهار په ځینو مدرسو او لومړني عصري زده کړي يې په آشنا عالي لیسه بیا په ویسا اکاډمي او فِالحاله د کندهار شاه حسین هوتک افغان ترک د هلکانو عالي لیسه د دولسم ټولگي زده کوونکي دی. اصلي د کابل اوسېدونکي خو فِالحاله په کندهار کي ژوند کوي. نوموړي اوس ۱٦ کلن او تر ټولو لوی ارمان يې خپل هیواد او مورني ژبي ته نه ستړي کېدونکي خدمت دی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library